

בס"ד עש"ק פרשת ואתחנן - נחמו		
י"ג מנחם אב התשע"א שנה ה' - גליון 255		
נא לא לקרוא בזמן התפלה - טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש - מוצ"ש		
קרית ארבע	18:56	20:03
ירושלים	18:51	20:03
באר שבע	19:05	20:04
תל אביב	19:07	20:06
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות רבותינו

אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא
האלהים אין עוד מלבדו (ד לה). כל
'מלבדו' שאין בו תוספת של 'עוד', אלא
סובר שאין כמותו בעולם וכבר השיג כל
צרכו [אינו מצד הקדושה], אבל סימן
של קדושה 'עוד', שלבבו נשבר ונכנע
שעדיין לא השיג כלל, הרעה אותי
מעודי (בראשית מח טו) מנהר דלא
פסיק לעלמין, כי בקדושה יש 'עוד'
ותוספת בכל רגע, וכל מה שהשיג אינו
אפילו התחלה ובזה הולך ואור, אמן כן
יהי רצון. (היכל הברכה' מרבינו יצחק
אייזיק מקאמרנא)

את הוי"ה אלהיך תירא ואתו תעבד
ובשמו תשבע (ו יג). אפשר לומר בדרך
רמז דהנה 'תירא' בגימטריא תור"ה.
והכונה בזה שהתורה בא ללמד את
האדם איך יוכל לעסוק לקיים את כל
התורה, זהו רק אם האדם יש לו פחד
ויראת שמים ועובד את ד' אלוהים
בשלימות, האדם הזה יוכל לעסוק
ולקיים כל המצוות שבתורה"ק.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות הפרשה - הבית הפרטי כבית המקדש

"ומי גוי גדול אשר לו זקנים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת
אשר אנכי נתן לפניכם היום" (דברים ג)
כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו פהוי"ה אלהינו בכל קראנו
אליו (ד ז). הנה אמרו חכמינו ז"ל (ברכות ח). רב אמי ורב אסי אע"ג
דהו להו תליסר בי כנישתא בטבריא, לא מצלו אלא ביני עמודי היכא
דהו גרסי. והענין שהיו מתפללים רק במקום שלמדו תורה, כי ע"י
לימוד תורה היו ממשיכים את קדושת בית המקדש לשם, על דרך
שאמרו (מנחות קי). זאת התורה לעולה (ויקרא ז לז) כל העוסק בתורת
עולה כאלו הקריב עולה. ולכאורה איך יכולים להקריב עולה חוץ
למקומו, ומוכרחים אנו לומר כי ברוב קדושתם הם ממשיכים את בית
המקדש אל ביתם, והוי שפיר כאלו הקריב עולה, ולכן במקום דגרסי
ממשיכים לשם קדושת בית המקדש, ושפיר שם אפשר להתפלל
שעולה תפלתם השמים. וזה אמרו 'כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראינו אליו' כלומר שיקבל ד' את
תפלתם בבחינת 'קרובים אליו' שהקב"ה מקבל תפלתם בכל מקום,
ובאיזה אופן יגיעו לזה, ממשיך הכתוב 'ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום'
ר"ל ע"י שעוסקים בתורה הקדושה, בכל מקום שקובעים שם מקום
ללמוד התורה, עי"ז? ממשיכים בית המקדש לביתם, ויכולים להמשיך
את 'אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראינו אליו'. ('בית אבות'
מרבינו חיים יעקב מקאמרנא)
ומדברי רבותינו זיע"א לקח ומוסר גדול להיות עושים את בתינו בית
מקדש מעט על ידי שנהיה לומדים בתוך בתינו שיעורי תורה, ואין
הכוונה רק בחברותא, אלא שיהא האדם מרגיל את עצמו ללמוד עם
זוגתו, וביתר שאת לישוב עם בניו ובנותיו וללמוד עימהם מי במדרש,
ומי באגדה, מי בהלכה, ומי במשנה, ויש בגמרא ופוסקים, שיהא הכל
כפי דעת הילד, ועל ידי זה יהא שלום בבית ושמחה ואהבת התורה
אשר ממנה תבוא השראת השכינה והקדושה אל הבית שמקדש את
עצמו אכ"ר.

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 העורך: בן ישי עוזיהו

תרומות - ח"ן בנק הדואר - 20033243

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות "בן ביתי"

אֶעֱבְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַזֶּה
הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּן (ג כה). יש להקשות מה שאמר משה רבינו
'ואראה את הארץ' הרי הקב"ה ג"כ אמר למשה שיראה את
הארץ כדכתיב 'וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל'
(במדבר כז יב). א"כ למה לא ביקש משה בפירוש שרוצה
להיכנס באר"י ולא בראיה בעלמא. אלא הכוונה בזה שמשה
היה רוצה שתהיה הגאולה השלמה, ולא יחרב בית ראשון
ושני, ולא יהיה הגלות הארוך הזה. לזה דייק ואמר 'הארץ
הטובה' היינו שיהיה עכשיו הבירור הטוב, ויתעלה הקדושה
למעלה למעלה, והקליפות יפלו למטה בלי תקומה לעולם, כמו
שיהיה ממש לעתיד לבוא בימי משיח צדקנו. וזהו שאמר
הכתוב 'ואראה את הארץ הטובה' דייקא בלי שום תערובת
כלל, וממילא כשיהיה כן, אז גם אני יכנס לארץ ישראל.

(בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

"מאורות ועורים" – כוחה של תפלה –

"ואתזונן אל'ה' בעת ההיא לאבמור"
כתב החת"ם סופר, בזמן שכל ישראל היו ראויים
להיכנס לא"י עמד משה והתפלל חמש מאות
וחמש עשרה תפילות כדי שיוכל להיכנס לארץ.
כל חמש מאות וחמש עשרה התפילות הם כמניין
ואתחנן [אותיות ואתחנן עולות לגימטריא של
חמש מאות וחמש עשרה] כך גם אותיות תפילה
עולות לאותה גימטריא וכשנצרף שם הוי"ה יעלה
למניין חמש מאות ארבעים ואחת שהוא בגימט'
ישראל.
ובזה יש רמז גדול שכאשר ישראל דבוקים בהשם
ותורתו כל תפילתם תתקבל במרומים. כפס'
"ואתם הדבקים בהשם אלוקיכם חיים כולכם
היום"

שבת שלום!!!!

[מאת הבחור א. מכבי נ"י]

מאורות סיפורי חסידים - הגביר שנהיה דרוש

ר' משה אלשיך היה עשיר ובעל צדקה גדול, וצדקותיו עשו רושם למעלה, פעם במוצאי שבת קדוש עבר ליד ביתו עני, ושמע רבי משה שהעני בא
מבית הכנסת ואמר לאשתו בשמחה "שבוע טוב", והתחיל לזמר "אליהו הנביא", אך אשתו צעקה עליו מרה:
מדוע שמח אתה כל כך? האם אינך יודע שכבר כמה ימים ילדינו לא אכלו כלום, וגם למחר אין לי מאומה עבורם? בבית קור, אין במה להסיק את
התנור וכו' ואיפוא אליהו הנביא שאתה מזמר לך? איפוא הוא? וכו'. בשמוע כל זה ר' משה אלשיך, נכנס לביתו לקח שקית דיגרים, עטף את ראשו
לבל יכירוהו, נכנס לבית העני השליך את השקית וברח. מובן הוא גודל המעשה אשר עשה. למעלה נעשה רעש גדול עוד יותר, בא הס"מ ואמר
שאינן זה עדיין ענין גדול כל כך, והוא בעצמו ילך לנסותו. והנה הופיע בבית הכנסת עני אחד, הוא היה מהלך ומדבר לפני כולם: מי יאכילני?! רעב
אנכי! ניגש אליו ר' משה אלשיך והורה לו: בוא לביתי לסעודת שבת, בסעודה אכל כל מה שהגישו לו, וצעק: אני רעב! אני רעב! הלך ר' משה
אלשיך לשכניו ושאל מהם דברי מזון והגיש לאורחו, אבל גם זה לא השביעו, אכל הכל, והמשיך בצעקותיו כל משך יום השבת. במוצאי שבת קודש
שלח רבי משה אלשיך לקרוא לשוחט להכין לאורח סעודת בשר, אבל השור נטרף, הביאו שור תחתיו וגם הוא נטרף, כך שחט שלושים ותשע
שוורים וכולם נטרפו, היה זה היזק גדול, אך רבי משה החליט להביא שוורים נוספים עד שיוכל להכין לאורחו בשר לרעבונו. השור הארבעים
במספר הוכשר, ולא נמצא בו פסול, אבל העני נעלם. למעלה נעשה רעש גדול. הבית דין של מעלה פסקו שצריכים לגלות לו - אחד משבעים פנים
לתורה, בא מלאך וגילה לו. שם בצפת עירו של ר' משה אלשיך היה רב העיר מרן ה"בית יוסף" - רבי יוסף קארו, הוא היה דורש בכל שבת מעניני
הפרשה. בשבת קודש שלאחר אותו מעשה, בבוקר, כשבא ה"בית יוסף" לבית הכנסת רצו להתחיל בתפילה, הביט רבי יוסף למקומו של רבי משה
אלשיך ובראותו שהוא ריק עדיין, אמר לחכות עוד, משום שבאותו לילה הודיעו לו שרבי משה אלשיך נעשה גדול בתורה. אחר כך, בבוא רבי משה
אלשיך לבית הכנסת התחילו בתפילה. כשהגיעו לאחר קריאת התורה, למועד שהיה הבית יוסף דורש, פנה אל רבי משה אלשיך וביקשו לדרוש.
תחילה לא הסכים, ותמה מדוע פנו אליו. אמר הבית יוסף: גוזר אני עליך בגזירת רב שתעמוד ותדרוש. קיים ה"אלשיך" את דבריו ומני אז דרש
בכל שבת ושבת. ואז התחיל לחבר את פירושו לתורה. (שמועות וסיפורים חלק א')

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל